

Bayer Zsolt: De hát tudtuk...

2017 május 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [3](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ennél aljasabbat, ennél gyávábbat, ennél mocskosabbat már el sem követhettek volna.

Igen, tudtuk el?re. Pontosan tudtuk, hogy csak id? kérdése, és valahol be fog következni. Valahol majd megint felrobban egy bomba, valahol megint közénk hajt egy teherautó, valahol ismét megkéselnek valakit közülünk az utcán.

Most Manchester lett a helyszín. Éppen Manchester, Anglia, a brexit küszöbén. Manchester, egy koncert, huszonkét áldozat – dönt? többségük tizenéves lány –, ötvenkilenc sebesült. Pánik, kétségbeesés, szolidaritás, szép szavak, gyertyák.

De hát tudtuk el?re.

És most, ebben a nyomorult pillanatban, ahogy leírom ezeket a sorokat, most is tudom, és mindannyian tudjuk. Tudjuk, hogy csak id? kérdése, és bekövetkezik megint. És majd megint nézzük megrendülve a borzalom képsorait, és feledésbe merül majd Manchester, ahogy feledésbe merült az összes többi is, mert mindig lesz egy új, tudjuk, várjuk, és nem is félünk, mert nincsen bennünk semmilyen normális önvédelmi reflex.

T?lünk annyira futja, hogy majd megint mondunk szép szavakat, elhelyezzük a szolidaritás és a gyász virágait, meggyújtjuk az emlékezés gyertyáit és elmondjuk az összes kötelez? lözongot a szeretetről meg arról, hogy nem szabad általánosítani, és a mi lelkünket nem fogja megtörni a terror, és a terroristák soha nem fogják elérni a céljukat.

„Ez még csak a kezdet” – mondja a kamerába egy arab terrorista az Iszlám Állam által közzétett videón, amelyben üdvözlök és magukra vállalják a manchesteri merényletet.

Igen. Tudjuk. Tudjuk, és nem teszünk semmit. Tudjuk, hogy háborút indítottak ellenünk, és gyertyákat gyújtogatunk, mint a nyálfolyató idióták.

Ha a mindennapi életben valaki újra és újra belenyúl a konnektorba, újra és újra átmegy a piroson a száguldó autók között, újra és újra bemegy abba a kocsmába, ahol mindig megverik és újra és újra beleköt azokba, akik megverik, ha valakihez mindig betörnek, ennek ellenére nyitva hagyja az ajtaját és kiírja, hogy hol tartja az értékeit, nos, az ilyen embert gyámság alá helyezik, s?t leginkább elviszik egy szép kastélyba, amelyet elegáns park vesz körül, mindig halk zene szól, kedves emberek intézik a dolgokat fehér köpenyben, és rács van az ablakokon.

Amikor Európa teszi ezt, kollektíven, akkor az önsorsrontás, az ön- és közveszély neve „európai értékek” meg „liberális demokrácia”. Onnan lehet megismerni az európai értékeket és a liberális demokráciát, hogy egészen kiválóan tud gyertyát gyújtani az ellenség által megölt halottai emlékére, csodálatosan tud virágokat elhelyezni a halottai véreben ázó aszfalton, és nagyszer?en tud állig felfegyverzett kommandósokat kiállítani UTÓLAG a merényletek helyszínére, miután elszállították a holtakat és a sérülteket.

Egyetlenegy nem tud ez az Európa: leszámolni egyszer s mindenkorra az ellenségeivel és megvédeni önmagát – bármi áron. Ezt nem tudjuk. Csak azt tudjuk, most is, hogy csak id? kérdése, és megtörténik megint. Csak azt tudjuk, hogy most szerte Európában az arab negyedek, a no-go zónák mélyén tízezrek ünneplik titokban a gyaurok halálát és éltetik h?sként a gyilkosokat. A mi gyilkosainkat. Ezt tudjuk, de nem teszünk semmit, legfeljebb annyit, hogy haragosan kijelentjük: nincsenek is no-go zónák!

Eközben ma Londonban a leggyakoribb fiúnév a született gyerekek között az, hogy ALI.

Halálra vagyunk ítélve. És meg is érdemeljük. Illetve nem, mégsem. Európa nyugati fele van halálra ítélve, és ha az ottani polgárok mindezt elt?rik, akkor meg is érdemlik a sorsukat. Itt, az egykori fal innens? felén még eleven az önfenntartás ösztöne. Nyugaton ezt úgy hívják: az európai értékek megsértése. Az. Jó, ha tudjuk: ez maga a túlélés záloga. És sajnos nem volt senki, aki ezt elmondta volna id?ben azoknak a szerencsétlen tiniknek, akiket most el fogunk temetni.

A legfiatalabb áldozat egy nyolcéves kislány – uramisten! Egy nyolcéves kislánynak is meg kellett halnia, csak azért, hogy ezek a nyomorultak bizonyítsák: arra is képtelenek vagyunk, hogy megvédjük a gyerekeinket. Azt akarják értésünkre adni, hogy gyengék vagyunk, alávalóak vagyunk, hitványak vagyunk, hiszen a családunkat sem tudjuk megvédeni. Ezért lettek célpontok az európai n?k, ezért az üzenetért.

Mert abban a leírhatatlan, középkori, alantas világban, ahol ezeknek a gazembereknek a lelke és a tudata él, nincs nagyobb megaláztatás és megalázás, mint megbecsteleníteni az ellenség asszonyait, leányait. Pontosan ezért esnek neki az utcákon és a tereken a nőknek, ezért fogdossák, tapogatják őket a mocskos kezeikkel, ezért erőszakolják meg a gyereklányokat és az öregasszonyokat is, hogy értésünkre adják: semmik és senkik vagyunk.

És most a gyerekek lettek kiszemelve áldozatnak. A legvédtelenebbek, legkiszolgáltatottabbak, legnaivabbak – s persze a legdrágább kincseink. Ezért robbant most a bomba Manchesterben azon a koncerten, ahol a nézők döntő többsége tini, sőt tinilány.

Ennél aljasabbat, ennél gyávábbat, ennél mocskosabbat már el sem követhettek volna. Ezért ki kellene irtani az összes dzsihadistát, iszlamista terroristát, hogy írmagjuk se maradjon – és kitakarítani egyszer s mindenkorra őket erről a kontinensről! Ehelyett majd megint jön a szokásos picsogás, meg a figyelmeztetés, hogy ne legyünk iszlamofóbia. Hát persze...

Minden egyes migránspárti, bevándorláspárti politikust, nem kormányzati szervezetet, idióta „jogvédőt” oda kellene ültetni a vádlottak padjára, a gyilkosok mellé. Mert nagyobb a felelősségük még annak a nyomorult iszlamista állatnak a felelősségénél is, aki felrobbantotta a bombát. Ameddig Európa ezt nem fogja fel, addig menthetetlen. Sajnálom.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

